

(LMD): Quý bạn đọc, quý khán/thính giả từng yêu mến và theo dõi những lá thư rất tình người của nhà văn Đỗ Văn Trọn viết về cộng đồng, về bầu cử. Với văn phong nhẹ nhàng nhưng thâm thiết, nhà văn Đỗ Văn Trọn đã kết hợp ngôn ngữ của truyền thông và văn chương để đem đến cho người đọc, người nghe một bức tranh toàn cảnh rõ nét.

*Trong mùa bầu cử này, có rất nhiều người Việt ứng cử vào chức vụ Dân biểu Tiểu bang và Khu vực thành phố San Jose. Để quý vị thẩm định và sáng sủa hơn trong lá phiếu của mình. Xin mời quý vị theo dõi “**Lá Thư Không Niềm của nhà văn Đỗ Văn Trọn - Tổng giám đốc Hệ Thống Truyền Thông Viên Thao Gửi Bạn với tựa đề - Tuổi Trẻ và Niềm Tin**”.*

THƯ KHÔNG NIỀM CỦA NHÀ VĂN ĐỖ VĂN TRỌN – TỔNG GIÁM ĐỐC HỆ THỐNG TRUYỀN THÔNG VIÊN THAO GỬI BẠN

TUỔI TRẺ VÀ NIỀM TIN

Bạn hỏi!

Tại sao tôi ủng hộ Madison Nguyễn.

Có nhiều lý do bạn sẽ đồng tình:

- *Ở niềm tin vào khả năng, vào kinh nghiệm, vào những việc làm xác tín của Madison trong thời gian giảng dạy tại các trường đại học, ủy viên Hội đồng Quản trị Giáo dục khu Franklin-McKinley, Nghị viên khu vực 7 và Phó thị trưởng thành phố San Jose.*
- *Madison không những nhiệt thành với cộng đồng người Việt, mà còn hướng đến tiềm năng để phát triển khu vực - thành phố mỗi lúc một thăng tiến để người dân bản xứ và các sắc dân khác vị nể.*
- *Điều kiện an ninh - y tế - giáo dục - nhà ở - thương mại - đường xá... là những điểm hàng đầu mà Madison thực hiện.*
- *Nhiều khu Housing được mở ra trên đường Senter/Tully/Monterey phục vụ cho đa số đồng hương và các sắc dân khác. Riêng điểm này,*

nhiều cư dân ở khu vực 7 bày tỏ sự yêu mến Madison vì đã đem lại phúc lợi cho họ.

- Những khu shopping được mở ra, tạo công ăn việc làm cho nhiều người và tăng thu thuế thu nhập cho thành phố. Nổi bật nhất là khu thương mại The Plant ở đường Tully và Monterey. Trước đây chỉ là một miếng đất hoang dại rộng 40 mẫu, đối diện nghĩa trang Oak Hill, nên không có một nhà đầu tư nào nhắm đến. Vậy mà, Madison đã vận động và tạo điều kiện để trở thành một shopping sầm uất của thành phố San Jose.
- Qua vụ án Trần Thị Bích Câu, Madison đã kiến nghị để thành phố bồi thường cho gia đình nạn nhân 1.8 triệu. Từ đó, Sở cảnh sát San Jose tuyển dụng thêm nhiều cảnh sát Việt Nam để phục vụ cho người Việt. Rút bài học, trong chuyện thương tâm xảy đến cái chết của Trần Thị Bích Câu, nên cảnh sát đã cố gắng tìm hiểu thêm văn hóa - phong tục - tập quán của người Việt để tránh hành xử bạo lực. Cảnh sát thường xuyên hơn trong việc tuần tra những khu vực phức tạp, trộm cướp, nhằm tạo an ninh cho khu phố.
- Hàng tuần, hàng tháng, Madison phối hợp với các tổ chức trong lãnh vực y tế, mở ra Hội Chợ Y Tế, khám bệnh, chích thuốc. Và tạo những trung tâm nha khoa, khám miễn phí cho người có thu nhập thấp và quý vị cao niên.
- Madison vận động Khu Học Chánh, để những học sinh được học thêm miễn phí những môn học còn kém sau giờ tan trường.
- Vào mỗi năm, Madison là Nghị viên duy nhất khởi xướng chương trình quyên góp quần áo, rồi tặng lại cho các em học sinh trung học để các em có được những bộ y phục đẹp miễn phí, tham dự buổi lễ "Prom" rất quan trọng trong đời học sinh.
- Trước đây, đường Tully thường hay kẹt xe, nhưng nhờ sự vận động của Madison, nên Bộ Giao Thông tiểu bang Cali đã sớm xây dựng, mở rộng thêm đường. Nhờ đó, giao thông trên con đường này giảm được sự bế tắc.
- Thời kỳ Madison Nguyễn làm Nghị viên khu vực 7 và Phó thị trưởng thành phố San Jose, có rất nhiều người Việt được tuyển dụng để làm việc trong các ban ngành. Họ ân cần giúp đỡ đồng hương rất nhiều.

- Ngay cả danh xưng “Little Saigon”, mặc dù đã gây ra nhiều cuộc tranh cãi trong cộng đồng. Nhưng phải công bằng nhìn lại. Từ bao năm qua, chưa có một Nghị viên nào, một Thị Trưởng nào có ý nghĩ hay dự định đặt một tên gọi Việt Nam cho một con đường, hay một góc phố nào mang dáng vẻ Việt Nam.
- Chính Madison, là người đầu tiên đưa ra sáng kiến một tên gọi Việt Nam vào khu phố có 3 con đường chính là Tully/Senter/Story. Khó khăn là ở 3 con đường này, thương mại của người bản xứ và người Mỹ rất phồn thịnh. Vậy mà, Madison đã thuyết phục được thành phố chấp nhận. Đó là một việc làm xứng đáng được ca ngợi, cũng là một niềm hãnh diện cho cộng đồng người Việt.

Sự cố gắng và sự nhiệt thành của Madison làm tôi cảm mến. Mặc dù, việc này đã đem tới nhiều hệ lụy cho Madison, và cộng đồng người Việt ở San Jose. Nhưng chúng ta, không thể nào phủ nhận sáng kiến của Madison. Tôi nghĩ; Chỉ có những người có lòng, có tâm, có ý hướng tới cộng đồng, tới dân tộc mới chấp nhận những oan khiên tàn nhẫn để đạt được kỳ vọng, đạt được nguyện vọng mà mọi người mong đợi.

Đến thành phố San Jose, chắc quý vị sẽ nhớ, sẽ nhắc đến Phó thị trưởng Madison Nguyễn, người đã làm nên dấu tích lịch sử này.

Thời gian gần đây, cộng đồng người Việt ở San Jose rất yên ắng. Ít có những cuộc đấu tố, “nón cối bay vèo trong không gian”, công kích trên những phương tiện truyền thông, nhất là những chương trình phát thanh. Những người chủ xưởng phát thanh như đã nhận ra vai trò - nhiệm vụ của người làm truyền thông. Họ hiểu thêm về luật định của FCC - Cơ Quan Kiểm Thính Truyền Thanh, để tránh những vụ kiện xảy ra như trong quá khứ đã mắc phải.

Thời gian này, là chuỗi ngày tốt đẹp nhất của cộng đồng người Việt ở San Jose. Qua nhiều buổi hội thảo - sinh hoạt, “phe này”, “phe kia”, dù không đồng ý với nhau trong quá khứ hay trong hiện tại, gặp nhau vẫn niềm nở, tương kính. Đó là dấu hiệu đoàn kết - thương yêu trong một cộng đồng son sắt.

Ngay cả Madison Nguyễn, nhiều lần đã chính thức xin lỗi đến những vị hiệu sai về Madison, về những sơ sót mà Madison mắc phải trong thời gian đương nhiệm. Tôi cũng nhận ra sự vị tha, lòng từ tâm của quý bậc Trưởng thượng, quý vị Chủ tịch Cộng đồng - Hội đoàn, ... như muốn tha thứ, mở rộng cánh cửa yêu thương, để những người trẻ bước vào dòng chính, hầu đồng đạc cất lên nguyện vọng của người Việt chúng ta.

Tôi cũng nhìn thấy những cái bắt tay thật chặt, những tấm hình thân thiện, những tấm lòng bao dung mà quý vị độ lượng dành cho Madison.

Chỉ có thời gian, thời gian mới xoa dịu được sự giận dữ, mới xóa nhòa được những vết hằn tâm tôi.

Bằng vào những công việc hữu ích mà Madison đã làm, đã đem lại phúc lợi cho cư dân khu vực 7 và thành phố San Jose. Thiết tưởng, sự tha thứ của quý vị là một điều rất đáng trân quý.

Khi Madison ứng cử vào chức vụ Thị Trưởng thành phố San Jose. Tôi hằng ao ước, có một người Việt làm nên kỳ tích ở thành phố đứng thứ 8 trên nước Mỹ, có trên 1 triệu dân, có trên 125 ngàn người Việt. Là một Silicon Valley, cái nôi điện tử của thế giới. Rất tiếc, cơ hội này chưa đến với Madison.

Lần này, Madison ứng cử vào chức vụ Dân Biểu Hạ Viện tiểu bang Cali - khu vực 27. Cho đến thời điểm này, hy vọng Madison đắc cử rất cao. Madison đang trỗi bật và được sự ủng hộ hơn nhiều ứng cử viên khác. Madison hân hạnh là ứng cử viên duy nhất nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ Phòng Thương Mại Silicon Valley, Thị trưởng San Jose - Sam Liccardo, cựu Thị trưởng Chuck Reed, Phó Thị trưởng Rose Herrera, và rất nhiều chức sắc - dân cử khác.

Với những phương hướng mà Madison đề ra:

- *Tạo một nền giáo dục mầm non (miễn phí cho tất cả trẻ em ở Californina), để cung ứng cho con em chúng ta có được một bước khởi đầu tốt đẹp trong việc học.*
- *Mở các trương mục tiết kiệm đại học mới (Quỹ 529) cho mỗi trẻ em, để các em bớt lo lắng mà an tâm theo đuổi việc học.*

- *Mở một Viện đại học nghiên cứu UC công tại San Jose, để con em chúng ta hưởng được từ một hệ thống giáo dục đại học hàng đầu. Và để toàn khu vực của chúng ta có thể hưởng lợi dựa vào công việc được tạo ra từ trường đại học UC San Jose mới này.*
- *Vận động thêm nhiều việc làm, lương cao.*
- *Đẩy mạnh việc tạo nhà ở cho các giáo chức, y tá, nhân viên cứu hỏa, cảnh sát... để họ yên tâm phục vụ trong vai trò của mình đặc lực hơn, và giữ lại những người có điều kiện sinh sống - làm việc ở đây.*
- *Vận động việc phát triển nhà ở, giá phải chăng hơn cho các cựu chiến binh, các gia đình có thu nhập thấp, và quý vị cao niên.*

Khu vực Dân Biểu California 27, có khoảng nửa triệu dân, trong đó có 165 ngàn cử tri ghi danh đi bầu. Cử tri Mỹ gốc Việt chiếm khoảng 20%. Khu vực 27 nằm ở trung tâm thành phố San Jose - bao gồm toàn khu vực 5, 7 và 8 của thành phố, cộng thêm một phần khu vực 2, 3 và 6. Vòng đai được bao quanh bởi Freeway 101, McKee road và Alum Rock ở phía Bắc. Phía Tây dọc theo Highway 87 và Monterey xuôi xuống phía Nam tới đường Blossom Hill; và phía Đông dựa vào sườn đồi Evergreen.

Nghĩ tới San Jose, tương lai có một Viện đại học mới, do người Việt Nam khởi xướng, lòng tôi vui lắm. Cộng đồng chúng ta, sẽ vinh dự chừng nào, khi tô điểm thêm một dấu ấn lịch sử với Hiệp Chúng Quốc này.

Tôi nhớ đến sân trường - quê cũ, mỗi thứ Hai làm lễ chào cờ. Ước gì, Madison Nguyễn được đặc cử. Ước gì, Madison sớm vận động để mở Viện đại học. Một ngày nào đó, lá cờ vàng ba sọc đỏ thân yêu của chúng ta sẽ tung bay phát phới, ngạo nghễ giữa vòm trời tự do. Và nữa, những tà áo dài trắng, những chiếc nón bài thơ như những bóng dáng diễm lệ, thướt tha trong sân trường đại học.

Tôi tin tưởng những người trẻ có khả năng. Họ năng động - tự tin và trong sáng. Ở Madison, có những việc mà Madison không nói trước để lấy lòng cử tri, nhưng Madison đã đem lại nhiều lợi ích mà cư dân mong đợi.

Madison xuất thân trong một gia đình nghèo. Ba mẹ Madison làm nghề nhặt trái cây ở những cánh đồng cháy bỏng Modesto, Stockton,... để nuôi nấng và dạy dỗ chín người con. Madison hiểu được cảnh nghèo khó của gia đình nên cố gắng vươn lên.

Madison biết thế nào là sự siêng năng chăm chỉ làm việc, để đạt được niềm mong ước.

Madison chia sẻ hoàn cảnh khó khăn của nhiều gia đình.

Ý chí – quyết tâm của Madison là đem lại cho thành phố San Jose tuyệt vời này những vinh dự.

Khu vực 27 hiện đang đầu với nhiều khó khăn. Phải có nhiều công việc mở ra, lương cao hơn. Hệ thống giáo dục phải được phát triển hơn. Hệ thống đường xá - giao thông phải tốt hơn. Giá nhà và thuê nhà phải được ổn định.

Những điều này, cần có tiếng nói của một vị Dân biểu, để tiền đình Thủ phủ Cali lắng nghe mà nhanh chóng giải quyết. Với kinh nghiệm của Madison, từng là Cựu Nghị viên khu vực 7, từng là Phó thị trưởng thành phố San Jose. Hơn ai hết, Madison hiểu những khó khăn mà thành phố San Jose đang gặp phải.

Với một cam kết nhiệt thành, hy vọng Madison sẽ là tiếng nói cho mọi thành viên trong cộng đồng chúng ta. Từ cư dân mới định cư đến cư dân sinh sống ở đây từ lâu. Từ các bạn trẻ mới trưởng thành đến quý bậc cha/mẹ, quý bậc trưởng thượng, Madison sẽ lắng nghe và cố gắng đáp ứng nguyện vọng mà mọi người mong đợi.

Madison có được cơ hội phục vụ, thì Madison cũng mong quý vị sẽ có cơ hội đạt được điều mà quý vị theo đuổi.

Bạn hỏi!

Trong mùa bầu cử này, ở chức vụ Dân biểu Hạ Viện tiểu bang California khu vực 27 có 3 ứng cử viên người Việt:

Cựu Phó thị trưởng thành phố San Jose - Madison Nguyễn, kỹ sư Đỗ Thành Công, Ủy viên giáo dục Học khu East Side Union - Lê Thị Cẩm Vân.

Ở chức vụ Nghị viên khu vực 4 thành phố San Jose, có 2 ứng cử viên duy nhất đều là người Việt: Nghị viên đương nhiệm – Nguyễn Mạnh, luật sư Diệp Thế Lân.

Ở chức vụ Nghị viên khu vực 8 thành phố San Jose, chỉ có một ứng cử viên người Việt là luật sư Jimmy Nguyễn. Trước đây luật sư Jenny Đỗ cũng định ra ứng cử, nhưng sau đó vì bệnh nên cô bỏ ý định tranh cử.

Câu trả lời; Dĩ nhiên tôi rất mong có được người Việt đắc cử trong những chức vụ này. Nhìn chung, những ứng cử viên đều có khả năng ở mỗi lãnh vực, nhưng tính chất chuyên nghiệp của một Dân biểu hay một Nghị viên đòi hỏi sự tự tin, tính năng động, sự quyết tâm. Nghĩ đến quyền lợi của cộng đồng người Việt là tốt, nhưng không thể chỉ phục vụ riêng cho người Việt

chúng ta. Chức vụ của vị Dân cử là phục vụ quyền lợi cho nước Mỹ và thực thi chức năng được giao phó.

Tôi từng tham dự những buổi họp, những phiên tòa mà người phát biểu nói tiếng Anh không trôi chảy. Thậm chí quan tòa còn hỏi người luật sư đó có cần thông dịch viên hay không. Chưa kể, có một luật sư, cả gan đưa em ruột, không phải là luật sư thay thế ra tòa với tư cách là một luật sư.

Có những văn phòng dịch vụ, không có bằng hành nghề luật sư mà dám đảm nhận nhiều vai trò về luật pháp - di trú. Những buổi talkshow trên radio, thính giả không biết nên cứ thừa bầm “luật sư”. Và diễn giả mặc nhiên tự nhận.

Trong chính trường, tiếng Anh phải như tiếng mẹ đẻ, thì mới đủ lý lẽ đối đáp với đồng viên hay đối thủ của mình. Đôi khi, có những từ không diễn đạt được, dễ dàng làm sai lệch vấn đề và không nói hết ý định trình bày.

Chúng ta không thể nào đưa ra câu khẩu hiệu “Phục vụ người Việt” mà hãy chọn câu khẩu hiệu “Người Việt bầu cho người Việt”.

Tinh thần người Việt giúp đỡ cho người Việt là một tấm gương sáng. Tuy nhiên, không phải vậy mà quý vị dân cử chỉ tiếp xúc với cư dân người Việt mà thôi.

Nhiều ứng cử viên đưa ra những lời hứa hẹn, cam kết để lấy phiếu cử tri. Nhưng sau khi đắc cử, thì lơ là. Thậm chí còn ngoảnh mặt với người từng đã giúp đỡ - vận động cho mình.

Vận động cho một Việt Nam - dân chủ - tự do là điều cần phải làm. Mỗi người Việt tị nạn, mỗi người Việt Nam đều mong muốn chuyện này sớm xảy ra. Nhưng các vị ứng cử viên đừng lạm dụng tình cảm của cử tri rồi đưa ra những chiêu bài mơ hồ để hạ gục đối thủ của mình.

Bạn hỏi!

Tính chuyên nghiệp và tự tin là sao?

Hãy cho phép tôi đơn cử một vài trường hợp.

- Trước đây, khi công nghệ thông tin chưa phát triển thì quý vị làm truyền thông có thể nói gió, nói mưa theo ý của mình. Nhưng giờ thì khác. Bất cứ chuyện gì, khi loan tin sai, thổi phồng quá trớn chỉ cần kiểm chứng trên những nguồn tin chính thống từ internet là có thể tìm hiểu sự thật. Ngay cả trẻ em, cũng có thể làm được công việc này dễ dàng.

- Có những người núp dưới bóng truyền thông để hù dọa, làm tiền người khác. Tự nhận là nhà báo, nhà truyền thông, đạo diễn...
- Sự chuyên nghiệp trong ngành truyền thông Việt ngữ rất yếu kém. Có người viết không nổi một câu văn, không có một kiến thức, một trường lớp nào về báo chí thì cũng làm Chủ nhiệm - Chủ bút - Giám đốc,... Sự việc này làm giảm uy tín vai trò truyền thông rất nhiều.
- Ngay cả tôi, và những người làm thương mại thành công trước đây và đương thời. Nếu khởi đầu ở giai đoạn này, chắc chắn chúng tôi sẽ không thành công như những người trẻ hiện thời rất giỏi về tin học - công nghệ thông tin.
- Tính chuyên nghiệp phải am tường, thể hiện trên mỗi ngành nghề. Thời đại phôi thai của cộng đồng chúng ta đã qua. Ngay cả những nhà hàng, quý vị đầu bếp đã không dùng một thùng nước lèo để pha chế đủ thứ, từ phở đến bún riêu, bún bò... thuở xa xưa. Mỗi tiệm ăn nổi tiếng một vài món ăn chuyên nghiệp, được nấu nướng thay đổi mỗi ngày.

Vai trò của một Dân biểu, một Dân cử, dù là người Việt phải cần có lòng tin và sự tự tin. Họ giúp đỡ người Việt trong cảm tình hay trong khuôn phép luật lệ, họ không hề ngại ngùng. Ở điểm này, người trẻ lớn lên tại Mỹ, rất tự tin vào công việc của mình làm mà không hề nao núng, e ngại với đồng sự.

Một trường hợp khác nhắc nhở tôi:

Năm 1985, một người bạn trẻ, do sai đường lạc lối nên bị cầm tù. Anh nhờ tôi viết một lá thư chứng nhận, trong quá khứ anh là một Phật tử và đã làm nhiều việc công ích. Tôi không ngần ngại, gửi thư lên người giám thị. Không may cho anh, người quản chế đó là người Việt. Do thiếu sự tự tin, ngại mình là người Việt giúp người Việt, nên ông ta không những thông cảm, mà còn gây khó khăn hơn cho phạm nhân. Lý do đó, đủ để tôi hiểu, ở ông ta, với số tuổi đã cao, ông không trưởng thành ở Mỹ, ông không muốn đồng nghiệp phê phán, dị nghị, nên chẳng những, ông không giúp đỡ cho Phật tử ấy, mà còn đề nghị người đó bị giam giữ lâu hơn.

Tôi đã từng nghe, từng chứng kiến, một số người Việt, khi đi phỏng vấn về di trú, gặp những viên chức “Đông hương” lớn tuổi, hay những viên chức người Phi, cơ hội của họ bị “tra hỏi” rất nhiều và dễ dàng bị loại, bị rút.

Khác hẳn với cách làm việc của những người trẻ lớn lên ở đây, đang đảm trách những vai trò trong chính phủ. Họ xem họ là một người Mỹ. Họ có

quyền hạn trong công việc của họ mà không ngại bị khiển trách. Họ lại có cái nhìn thiện tâm, kính nể những người Việt lớn tuổi đáng bậc cha mẹ.

Ngày 9 tháng 5 năm 2016, cử tri sẽ nhận được phiếu bầu cử gửi đến nhà. Từ lúc đó, quý vị có quyền gửi phiếu bầu khiếm diện đến phòng phiếu theo những địa chỉ có ghi sẵn

Ngày 7 tháng 6 năm 2016, cuộc bầu cử sẽ chính thức diễn ra. Quý vị nào chưa gửi phiếu khiếm diện đến phòng phiếu thì lúc này, là lúc, chúng ta đến phòng phiếu để bầu người đại diện mà quý vị chọn.

Bạn hỏi!

Tôi sẵn sàng chưa.

Qua những điều đã nêu ra. Những điều bạn cảm nhận. Mong bạn hãy quyết định lá phiếu chuẩn mực và sót sáng bầu phiếu.

Cộng đồng người Việt phải thể hiện tiếng nói mạnh mẽ. Phải thể hiện quyền bầu cử, quyền chọn lựa một Dân biểu, một Dân cử xứng đáng.

Hãy quyết tâm xây dựng một cộng đồng thương yêu đoàn kết, gạt bỏ mọi tị hiềm nhỏ nhen để hướng đến một tương lai tốt đẹp cho con cháu sau này.

Tiếng nói của vị Dân biểu đó sẽ vang vang ở Tiền Đình Quốc Hội, ở Thủ phủ Sacramento, ở Thủ đô Washington. Và ao ước người Việt Nam máu đỏ da vàng - Madison Nguyễn, có thể làm rạng rỡ cho cộng đồng người Việt chúng ta ở Thung lũng Hoa Vàng này.

Chào bạn.

Đỗ Văn Trọn